

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Jířího Pally v právní věci žalobce: **JUDr. I. A. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 1. 2009, č. j. 4 Cad 142/2008 - 7,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze usnesením ze dne 19. 1. 2009, č. j. 4 Cad 142/2008 - 7, zastavil řízení o žalobě žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 2. 2007, č. j. 2006/77276-442, a proti rozhodnutí ministra práce a sociálních věcí ze dne 7. 8. 2008, č. j. 2007/23314-442/51, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. V odůvodnění soud uvedl, že žalobce nesplnil poplatkovou povinnost současně s podáním žaloby, proto jej soud vyzval k zaplacení soudního poplatku do 14 dnů od doručení výzvy s upozorněním, že řízení bude zastaveno, pokud ve stanovené lhůtě nezaplatí. Výzva k zaplacení soudního poplatku byla žalobci doručena dne 23. 12. 2008, lhůta uplynula dnem 6. 1. 2009. Žalobce soudní poplatek nezaplatil, proto soud řízení zastavil.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost, v níž uvedl, že je již dva měsíce nemocný, je pro něj obtížné komunikovat se soudem a tento stav potvrzuje ještě měsíc. Potvrdil, že na výzvu soudu reagoval pozdě, neměl povolené vycházky, proto byla jeho žádost o osvobození od soudních poplatků na soud doručena po stanovené lhůtě. Napadené rozhodnutí označil za příliš tvrdé a požádal, aby bylo zrušeno.

Dne 21. 5. 2009 byl spis Městského soudu v Praze předložen Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 20. 7. 2009, č. j. 4 Ads 78/2009 - 24, vrátil spis Městskému soudu v Praze, neboť shledal, že kasační stížnost nesplňuje náležitosti uvedené v § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Městský soud v Praze přípisem ze dne 17. 8. 2009, č. j. 4 Cad 142/2008 - 26, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení výzvy odstranil nedostatky kasační

stížnosti, tj. uvedl, v jakém rozsahu a z jakých důvodů (které musí být obsahově popsány a podřazeny důvodům uvedeným v § 103 odst. 1 s. ř. s.) je rozhodnutí napadáno. Soud současně stěžovatele poučil, že nebude-li přes tuto výzvu podání ve stanovené lhůtě opraveno nebo doplněno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. Tento přípis byl stěžovateli doručen dne 21. 8. 2009, stěžovatel ve stanovené lhůtě na výzvu nereagoval.

Dne 7. 10. 2009 byl spis Městského soudu v Praze opětovně předložen Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud posoudil obsah podání stěžovatele a dospěl k závěru, že kasační stížnost nesplňuje náležitosti předepsané ustanovením § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 103 odst. 1 téhož zákona.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Podaná kasační stížnost je neurčitá a nekonkrétní, v jejím textu stěžovatel neuvádí, v jakém rozsahu napadá usnesení Městského soudu v Praze č. j. 4 Cad 142/2008 - 7, ze dne 19. 1. 2009, ani žádný z důvodů kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 s. ř. s. Z textu kasační stížnosti tak není seznatelné, v čem stěžovatel spatřuje nesprávnost napadeného usnesení, resp. jaká konkrétní pochybení Městskému soudu v Praze vytýká.

Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že stěžovatel je v souladu s § 103 odst. 1 s. ř. s. povinen uvést, pod jaké ustanovení podřazuje důvod kasační stížnosti, který namítá, a současně tento důvod obsahově popsat či formulovat, tedy uvést konkrétní skutečnosti, které k naplnění označeného důvodu kasační stížnosti v dosavadním řízení vedly. Toto však stěžovatel v posuzované věci neučinil.

Nejvyšší správní soud k tomu doplňuje, že není přípustné, aby za stěžovatele domýšlel, které skutečnosti a z jakých konkrétních pohnutek měl pro potřeby kasační stížnosti na mysli. Pro podporu tohoto svého názoru Nejvyšší správní soud odkazuje např. i na usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 19. 1. 1993, č. j. 6 A 85/92 - 5, v němž je uvedeno, že *soud není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné nezákonnosti správního aktu. Nepostačí proto, vytýká-li žaloba obecně, že zákon byl porušen a nebo to, že řízení bylo vadné, aniž by poukázovala na konkrétní skutečnosti, z nichž je takové tvrzení dovozováno.*

S ohledem na výše uvedené považuje Nejvyšší správní soud kasační stížnost podanou stěžovatelem za nedostačující ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s. se zřetelem k § 103 odst. 1 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatel byl řádně vyzván k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti a současně byl poučen o následcích nerespektování takového požadavku. Vytýkané vady však ve stanovené lhůtě neodstranil. Vzhledem k tomu, že stěžovatel nedoplnil rozsah a důvody napadení usnesení Městského soudu v Praze, nebyly splněny podmínky ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s.

Za této procesní situace Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo než kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítnout, neboť tato nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení pro tento nedostatek není možno pokračovat.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. října 2009

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu